

Четвертий рівень деталізації - види фінансових ресурсів за найменуванням валюти [4].

Залежно від джерел формування фінансові ресурси поділяються на власні та позичені, перевищення питоми ваги власних коштів над запозиченими позитивно впливає на фінансову діяльність підприємства, тоді як висока частка запозичених свідчить про певні фінансові проблеми.

Зважаючи на економічне становище з'являється потреба в фінансових ресурсах, покращення процесів їх формування та використання. З метою підвищення ефективності функціонування, та забезпечення фінансової стійкості та підприємства варто здійснювати систематичну оцінку діяльності підприємства.

Аналіз фінансових ресурсів підприємства є важливим елементом загальної системи управління підприємством, це система способів опрацювання, трансформації та використання інформації для того, щоб забезпечити його конкурентоспроможність. [5]

Процес управління фінансовими ресурсами підприємства визначається через комплексну оцінку за допомогою системи взаємопов'язаних показників і коефіцієнтів, які відображають ефективність функціонування системи управління його фінансовими ресурсами на етапах їх формування, розподілу та відтворення.

Список використаних джерел

1. Яременко В. Г. Сутність, поняття та особливості класифікації фінансових ресурсів підприємства. *Вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Випуск 19, частина 3. С. 158-161.

2. Бланк І. О. Фінансове забезпечення розвитку підприємств : монографія / І. О. Бланк, Л. О. Лігоненко, Н. М. Гуляєва, Г. В. Ситник, Л. Л. Стасюк; ред.: І. О. Бланк; Київ. нац. торг.-екон. ун-т. К., 2011. 343 с.

3. Глушко А. Д., Філіп М. Ф. Науково-методичні підходи до аналізу фінансових ресурсів підприємств. Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського : *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Випуск 23. С. 470 – 474.

4. Козачок І. А. Формування та управління ефективним використанням фінансових ресурсів підприємства. *Гуманітарний вісник ЗДІА*. 2013. № 47. С. 277 – 283.

5. Безбородова Т.В. Удосконалення механізму управління фінансовими ресурсами підприємства. *Держава та регіони*. 2008. №3. С. 21-23.

УДК 006.03:657.6

Лоза А.В., студентка; Карпенко Є.А., к.е.н., доцент

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ОФОРМЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ АУДИТОРСЬКОЇ ПЕРЕВІРКИ РОЗРАХУНКІВ З ОПЛАТИ ПРАЦІ

На завершальній стадії аудиторської перевірки розрахунків з оплати праці усі виявлені недоліки аудитор повинен систематизувати з метою їх оцінки та формування Звіту незалежного аудитора у робочому документі аудитор.

На основі дослідження наукової літератури з проблем обліку та аудиту розрахунків з оплати праці нами було виділено такі можливі порушення в обліку розрахунків з оплати праці (рис. 1).

Після того, як систематизовані всі виявлені під час аудиту помилки, команда з аудиту переходить до оформлення результатів аудиторської перевірки в офіційних документах.

Ця процедура включає такі етапи:

- узагальнення результатів аудиторської перевірки;
- складання Звіту незалежного аудиту та передача його замовнику (рис. 2) [1].



Рис. 1. Типові порушення в обліку розрахунків з оплати праці

Після узагальнення та групування виявлених порушень аудитор складає звіт незалежного аудитора, в якому висловлюється думка щодо достовірності та повноти відображення в обліку та звітності інформації про поточні зобов'язання. Спочатку аудитор складає проект звіту, погоджує його із замовником аудиторських послуг, потім збирається нарада, на якій аудитор розповідає про результати своєї перевірки. Наступним етапом узагальнення результатів аудиту є складання у письмовому вигляді звіту незалежного аудитора, його підписання і передача замовнику аудиторських послуг.

Загалом у Звіті незалежного аудитора, в залежності від виявлених помилок, аудитор може висловити позитивну думку, або думку відмінну від позитивної. В такому випадку звіт вважатиметься модифікованим.

В залежності від серйозності виявлених викривлень в обліку та звітності така модифікована думка може бути наступних видів: думка із застереженням; негативна думка; відмова від висловлення думки.

Відмітимо, що як серед ініціативних, так і серед обов'язкових аудитів найбільш типовим є тип Звіту незалежного аудитора, в якому висловлюється думка із застереження. Відсоток таких звітів становить 55,37% усіх звітів при обов'язковому аудиті і 35,59% звітів при

ініціативному. Слід відмітити, що при ініціативному аудиті більшість звітів є позитивними (63,2%) [2].



Рис. 2. Складові етапу оформлення результатів аудиту розрахунків з оплати праці

Незначною є кількість Звітів незалежного аудитора з негативною думкою або відмовою від висловлення думки (лише близько 1%), що підтверджує те, що в цілому в Україні облік ведеться на належному рівні та його дані відображають об'єктивну картину.

Список використаних джерел

1. Плаксієнко В.Я., Ю.А. Верига, В.А. Кулик. Є.А. Облік, оподаткування та аудит : навч. посіб. [для студ. Вищих навч. закл.] / В.Я. Плаксієнко., Карпенко. Київ : ЦУЛ. 2019. – 509 с.
2. Інформація про стан аудиторської діяльності в Україні у 2020 році. Аудиторська палата України URL : <https://www.apu.com.ua/wp-content/uploads/2021/06/>

УДК 336.131

Маслій О.А., к.е.н., доцент; Добропас А.В., студентка
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ФІНАНСОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

На сучасну фінансову політику України суттєво впливають виклики, зумовлені широкомасштабною війною рф, а також процеси зростаючої фінансової глобалізації, під якою розуміється посилення взаємозв'язку країн усього світу внаслідок зростаючого обсягу й розмаїтості трансграничних трансакцій фінансових продуктів, послуг і міжнародних потоків капіталу, швидкої та широкої дифузії фінансових технологій [1].

Фінансова глобалізація має ряд переваг, зокрема, сприяє розвитку фінансового сектору національної економіки, підвищенню якості інституцій, макроекономічної політики та інші. Але одночасно фінансова глобалізація примушує фінансову систему України до функціонування за встановленими стандартами, регуляторами, механізмами, нормами й правилами, у розробленні яких Україна участі не брала. І далеко не завжди дотримання цих стандартів, регуляторів, механізмів, норм та правил відповідає національним інтересам України [2].